

С.Ж.АСФЕНДИЯРОВ АТЫНДАҒЫ
ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ МЕДИЦИНА
УНИВЕРСИТЕТІ

КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ
МЕДИЦИНСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ ИМЕНИ С.Д.
АСФЕНДИЯРОВА

Денсаулық сақтау саясаты және басқару кафедрасы

Проект Тақырыбы:

Жүректің ишемиялық ауруының алдын алуда қолданылатын диуретик тиазидин дозасының қатынасын анықтау бойынша ақпараттарды табыңыз, және де тиазидин тиімділігіне қосымша калийсақтаушы диуретикті тағайындаудың әсері.

Орындаған: Райпаева Г.

Курс: 3

Факультет: ЖМ

Топ: 13-004-1қ

Қабылдаған: Изекенова А.

Алматы, 2015

Мәселе:

55 жасар А. Пациент 3 жылдан бері жүректің ишемиялық ауруымен ауырады. Содан бері тиазидиндік диуретиктерді, соның ішінде гидрохлортиазид қабылдайды. Науқас жедел бүйрек жетіспеушілігімен госпитализацияланды. Науқаста аритмия, тахикардия симптомдары байқалады. Дәрігер науқасқа калийсақтаушы диуретиктерді, соның ішінде спиролактонды тиазинді диуретиктермен (гидрохлортиазид) бірге қабылдауды тағайындады. 3 апталық емнен кейін науқас жағдайы тұрақталды.

Сұрақ:

Жүректің ишемиялық ауру бар науқастарға калийсақтаушы диуретиктерді тиазинді диуретиктермен (гидрохлортиазид) қоса қабылдау қалай әсер етеді?

PICO

- Р – жүректің ишемиялық ауруымен ауыратын 55 жасар А. науқас .
- І - тиазидиндік диуретиктерді жүрек ишемиясының алғашқы кезінен бастап қабылдайды.
- С – бақылау тобы тиазидиндік диуретиктерді қабылдайды, калийсақтаушы диуретиктерді қабылдамайды.
- О - пациенттің жағдайы жақсарады.

Кілт сөз :
KEY WORDS:

Тиазидиндік диуретиктер және калийсақтаушы
диуретиктер

Thiazide diuretic and potassium-sparing diuretic

Зерттеудің өткізілген жері:

Түркия, Эскишехир университеті

Авторлары :

Ревматология департаменті .

Өткізілген уақыты:

2006 ж. маусым

Зерттеудің өткізілген жері:

Түркия, Эскишехир университеті

Авторлары :

Ревматология департаменті .

Өткізілген уақыты:

2006 ж. маусым

Abstract ▼

Send to: ▼

Anadolu Kardiyol Derg. 2006 Jun;6(2):143-7.

The effects of thiazide and thiazide-potassium sparing diuretics on fibrinolytic system parameters.

Kaşıfoğlu T¹, Yalçın AU.

⊕ Author information

Abstract

OBJECTIVE: This study investigates whether the combination of thiazides with an aldosterone antagonist can decrease their negative effects on the fibrinolytic activity.

METHODS: Twenty-eight hypertensive patients (20 men, 8 women) visiting our hypertension unit were included in the study. The control group consisted of age- and gender-matched 9 normotensive healthy individuals. The patients in the 1st group (7 men, 2 women, mean age 48.55 $\pm$ 6.14 years) were given 50 mg hydrochlorothiazide (HCT), whereas patients in the 2nd group (7 men, 2 women, mean age 48 $\pm$ 6.3 years) received a combination of 50 mg HCT and 5 mg amiloride and the 3rd group (7 men, 3 women, mean age 48.2 $\pm$ 7.25 years) took 50 mg HCT and 50 mg spironolactone for a period of 2 weeks. The plasminogen activator inhibitor (PAI)-I, tissue plasminogen activator (t-PA) and PAI-I/t-PA ratio were assessed before and after treatment.

RESULTS: Treatment with HCT-spirololactone caused an increase in PAI-I ($p<0.001$) and t-PA ($p<0.001$), while no changes were observed in PAI-I/t-PA ($P>0.05$). In patients treated with HCT-spirololactone, PAI-I increase rate was lower than in those treated with HCT and HCT-amyloride ($p<0.001$). Hydrochlorothiazide, HCT-amyloride and HCT-spirololactone treatments caused a significant decrease in the baseline blood pressure values ($p<0.001$). Uric acid levels had increased after treatment with HCT ($p<0.01$) and HCT-amyloride ($p<0.001$), but no changes were observed in individuals receiving HCT-spirololactone ($p>0.05$).

CONCLUSION: Thiazides have a negative effect on the endogenous fibrinolytic activity, which is already impaired in the hypertensive patients. Their use in combination with an aldosterone antagonist such as spironolactone can decrease their hypofibrinolytic effects and metabolic side effects.

PMID: 16766279 [PubMed - indexed for MEDLINE] [Free full text](#)

Publication Types MeSH Terms Substances

Full text links

**FREE
FULL TEXT**

Save items

☆ Add to Favorites

Similar articles

Differing effects of mineralocorticoid receptor-dependent and -independent [Hypertension, 2005]

Effect of combined angiotensin-converting enzyme and aldosterone receptor antagonist on renal function in patients with chronic kidney disease [Nephrology (Carlton). 2010]

Effect of delapril-manidipine combination vs
irbesartan-hydrochloroth [J Hum Hypertens. 2004]

Review Antihypertensive drugs and fibrinolytic function. [Am J Hypertens. 2006]

Review Update of diuretics in the treatment of hypertension. [Am J Ther. 2007]

See reviews...

[See all...](#)

Cited by 1 PubMed Central article

Review Do thiazides worsen metabolic

OBJECTIVE:

This study investigates whether the combination of thiazides with an aldosterone antagonist can decrease their negative effects on the fibrinolytic activity.

Тапсырма:

Бұл зерттеу тиазидин диуретиктерін альдостерон антагонистерімен (калийсақтаушы диуретиктерімен) бірге қосып тағайындағанда тиазидин препараттарының жағымсыз әсерлерін төмендетуіне бағытталған.

METHODS:

Twenty-eight hypertensive patients (20 men, 8 women) visiting our hypertension unit were included in the study. The control group consisted of age- and gender-matched 9 normotensive healthy individuals. The patients in the 1st group (7 men, 2 women, mean age 48.55 ± 6.14 years) were given 50 mg hydrochlorothiazide (HCT), whereas patients in the 2nd group (7 men, 2 women, mean age 48 ± 6.3 years) received a combination of 50 mg HCT and 5 mg amiloride and the 3rd group (7 men, 3 women, mean age 48.2 ± 7.25 years) took 50 mg HCT and 50 mg spironolactone for a period of 2 weeks. The plasminogen activator inhibitor (PAI)-I, tissue plasminogen activator (t-PA) and PAI-I/t-PA ratio were assessed before and after treatment.

Әдістері:

Зерттеуге жүректің ишемиялық ауруымен ауыратын 28 пациент (20 еркек, 8 әйел) қатысты. Бақылау тобы жасы және гендерлік үйлескен, артериялық қысымы тұрақты 9 адамнан тұрады. 1 топ пациенттеріне (7 еркек, 2 әйел, орта жастары $48,55 \pm 6,14$ жас) 50 мг гидрохлортиазид (HCT), 2 топ пациенттеріне (7 еркек, 2 әйел, орта жасы 48 ± 6.3 жас) 50 мг гидрохлортиазид және 5 мг амилорид комбинациясы тағайындалды. 3 топ пациенттері (7 еркек 3 әйел орта жасы $48,2 \pm 7.25$ жас) 50 мг гидрохлортиазид және 50 мг спиронолактонды (калсақтаушы диуретик) препараттарды 2 апта бойы қабылдады. PAI-I (плазмоген активатор ингибитор), ТАП (тіндік плазмоген активатор) және PAI-I/ТАП коэффициенті бақыланды.

RESULTS:

Treatment with HCT-spiroinolactone caused an increase in PAI-I ($p < 0.001$) and t-PA ($p < 0.001$), while no changes were observed in PAI-I/t-PA ($P > 0.05$). In patients treated with HCT-spiroinolactone, PAI-I increase rate was lower than in those treated with HCT and HCT-amyloride ($p < 0.001$). Hydrochlorothiazide, HCT-amyloride and HCT-spiroinolactone treatments caused a significant decrease in the baseline blood pressure values ($p < 0.001$). Uric acid levels had increased after treatment with HCT ($p < 0.01$) and HCT-amyloride ($p < 0.001$), but no changes were observed in individuals receiving HCT-spiroinolactone ($p > 0.05$).

Нәтижесі:

НСТ-спиронолоктон PAI-I ($p < 0.001$) және ТАП ($p < 0.001$), гендерінің белсенділігіні жоғарылауына әкелген, бірақ PAI-I/ТАП ($P > 0.05$) қатынасы өзгермеген. Комбинирленген НСТ-спиронолоктон қабылдаған пациенттерде НСТ және НСТ-амилорид қабылдаған пациенттерге қарағанда PAI-I генінің белсенділігі сәл төмен болған. Гидрохлортиазид, гидрохлортиазид-амилорид қабылдағаннан кейін артериялық қысымы төмендеген. НСТ және НСТ-амилорид қабылдағаннан топта зәрдің қышқылдығы көбейген, бірақ НСТ-спиронолоктон қабылдаған топта зәрінде ешқандай өзгеріс болмаған.

CONCLUSION:

Thiazides have a negative effect on the endogenous fibrinolytic activity, which is already impaired in the hypertensive patients. Their use in combination with an aldosterone antagonist such as spironolactone can decrease their hypofibrinolytic effects and metabolic side effects.

Қорытынды:

Жүректің ишемиялық ауру бар науқастарда тиазидиндік диуретиктер эндогенді фибринолитикалық белсенділікке жағымсыз әсер етеді. Оларды калисақтаушы диуретиктермен бірге қолданғанда жағымсыз әсерлері біршама төмендеген.

ӘДІС:
РАНДОМИЗИРЛЕНГЕН БАҚЫЛАУЛЫ
ЗЕРТТЕУ

Қорытынды:

Менің ойымша калийсақтаушы диуретиктерді тиазидиндік диуретиктермен бірге қолданған дұрыс. Себебі тиазидиндік диуретиктер натрий және калий йондарының Генле ілмегінде қайта реабсорбциялануын бұзады, сөйтіп калийдің секрециясын күшейтеді. Ал калий жүректен импульстің өтуіне, жүрек аритмиясын болдырмауға, миокардтың жиырылуын жақсартады. Калий натрийдің физиологиялық антагонисі. Егер калий жетіспесе оның орнына жасуша ішіне натрий орналасады, натрий өзімен бірге суды ала жүреді, бұл жасушаның ісінуіне алып келеді де, оның функциясы нашарлайды.

